

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1110/2002,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,
hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 545/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1961/2001 ⁽³⁾ annetaan hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti taloudellisesti merkittävän viennin mahdollistamiseksi mainitussa artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisen kaupan hintojen ja näiden tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoiden hedelmien ja vihannesten hintojen ja saatavuuden ja toisaalta kansainvälisen kaupan hintojen tilanne tai kehitysnäkymät. Olisi myös otettava huomioon mainitun kohdan b alakohdassa tarkoitettut kustannukset sekä suunnitellun viennin taloudellinen näkökulma.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajat.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhteisön markkinoiden hinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennille edullisimmat hinnat. Kansainvälisen kaupan hinnat on vahvistettava ottaen huomioon mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut hintanoteeraukset ja hinnat.
- (6) Kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityiset vaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden vientituen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.
- (7) Yhteisiä markkinointivaatimuksia koskeviin luokkiin ekstra, I ja II kuuluvia tomaatteja, sitruunoita, appelsiineja, syötäviksi tarkoitettuja viinirypäleitä, omenoita ja persikoita voidaan tällä hetkellä viedä taloudellisesti merkittäviä määriä.
- (8) Edellä mainittujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta markkinoiden nykytilanteeseen tai niiden kehitysnäkyymiin ja erityisesti hedelmien ja vihannesten hintanoteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja kansainvälisessä kaupassa seuraa, että tuet olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti olisi sallittava käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokas käyttö välttämällä kyseisten toimijoiden välinen syrjintä. Tämän vuoksi olisi huolehdittava siitä, että tukijärjestelmästä aiemmin seuranneet kauppavirrat eivät häiriintyisi. Näistä syistä sekä hedelmien ja vihannesten viennin kausiluonteisuuden vuoksi olisi vahvistettava kiintiöt tuotteittain.
- (10) Komission asetuksella (ETY) N:o 3846/87 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1007/2002 ⁽⁵⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden nimikeistö vientitukien osalta.
- (11) Komission asetuksessa (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2299/2001 ⁽⁷⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevat yhteiset yksityiskohtaiset säännöt.
- (12) Markkinatilanteen vuoksi ja käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokkaan käytön mahdollistamiseksi olisi yhteisön viennin rakenne huomioon ottaen valittava tarkoituksenmukaisin vientitukijärjestelmä tietyille tuotteille ja tiettyihin määräraikkoihin, ja tämän vuoksi vientitukia ei pitäisi vahvistaa samanaikaisesti hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1961/2001 1 artiklassa tarkoitettujen A1-, A2- ja A3-menettelyjen mukaisesti kyseisen vientikauden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 84, 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 153, 13.6.2002, s. 8.

⁽⁶⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 308, 27.11.2001, s. 19.

- (13) Eri tuotteiden osalta säädetyt määrät on syytä jakaa eri vientitukijärjestelmien mukaisesti ottaen erityisesti huomioon tuotteiden pilaantuvuus.
- (14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

2. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 16 artiklassa tarkoitettuja elintarvikeavun yhteydessä annettuja todistuksia ei lueta liitteessä tarkoitettuihin oikeutettuihin määriin.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

2 artikla

1 artikla

1. Hedelmä- ja vihannesalan vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Menettely			
		A1 Todistusten hakuajanjakso 27.6.—9.9.2002		B Todistusten hakuajanjakso 1.7.—16.9.2002	
		Määrä (EUR/nettotonni)	Arvioidut määrät (t)	Tuen ohjeellinen määrä (EUR/nettotonni)	Arvioidut määrät (t)
0702 00 00 9100	F08	14		14	3 478
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	26		26	1 229
0805 50 10 9100	F00	15		15	0
0806 10 10 9100	F00	23		23	13 255
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	15		15	5 159
0809 30 10 9100 0809 30 90 9100	F03	27		27	19 415

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001 s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

F00 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa.

F03 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Sveitsiä ja Viroa.

F04 Kiinan kansantasavallan erityisalue Hongkong, Singapore, Malesia, Sri Lanka, Indonesia, Thaimaa, Taiwan, Papua-Uusi-Guinea, Laos, Kambodža, Vietnam, Japani, Uruguay, Paraguay, Argentiina, Meksiko ja Costa Rica.

F08 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Slovakiaa, Latviaa, Liettuaa, Bulgariaa ja Viroa.

F09 Norja, Islanti, Grönlanti, Färsearit, Puola, Unkari, Romania, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Slovenia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Jugoslavian liittotasavalta (Serbia, Montenegro), Malta, Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Moldova, Venäjä, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 36 artiklassa tarkoitettut määräpaikat, Afrikan valtiot ja alueet lukuun ottamatta Etelä-Afrikkaa, Arabian niemimaan valtiot (Saudi-Arabia, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaima ja Fujaira), Kuwait ja Jemen), Syyria, Iran, Jordania, Bolivia, Brasilia, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador ja Kolumbia.